

הכ"ף בקמץ – בכתבי היד: ט"א ט"ב ט"ד ט"ז, ס"א ס"ג סט"ו. ~
ובדפוסים: מק"ג, קסוטו, קורן, ברויאר.

הכ"ף בפתח – בכתבי היד: ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט סי"א סי"ב
סי"ג סי"ז, א"א א"ב א"ג א"ד א"ה א"ו א"ח א"י. ~ ובדפוסים: רא"פ,
רוו"ה, לטריס, גינצבורג.

מ"ט כ"ג: ישתחוו לך / (יִשְׁתַּחֲוּוּ־לְךָ)

במונח – בכתבי היד: ט"א ט"ב ט"ד ט"ז, ס"א ס"ד סי"א סט"ו. ~
ובדפוסים": קסוטו, ברויאר.

במקף – בכתבי היד: ס"ג ס"ו ס"ז ס"ח סי"ב סי"ג, א"ב א"ג א"ד א"ה
א"ו א"י. ~ ובדפוסים: רא"פ, רוו"ה, לטריס, גינצבורג, קורן.

^{יח} ובדפוס מק"ג מוטעם 'יִשְׁתַּחֲוּוּ־לְךָ' במונח ומקף יחד, ומסתבר שהוטעם כן
כדי לרמז על מחלוקת הספרים האם מוטעם במונח או במקף (וכמו שכתב רוו"ה
פעמים רבות שיש ספרים שכאשר יש מחלוקת בהטעמה הטעימו את שני האופנים יחד כדי לרמז על המחלוקת).

דגש לפני האות עי"ן, מסתבר יותר לומר שגם כאן כולם מודים שכלולה ה"א
הידיעה והמחלוקת היא אם בא תשלום דגש או לא.